

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1548/2016
31.01.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Дивца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју К бр.27/15 од 13.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1137/16 од 09.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бечеју К бр.27/15 од 13.04.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1137/16 од 09.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју К бр.27/15 од 13.04.2016. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, за коју је одређено да ће се извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уз употребу електронског надзора.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. КЗ у вези са чланом 86. КЗ, окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ц“ и „Е“ категорије у трајању од једне године, док је на основу члана 264. ЗКП обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то на име судског паушала износ од 4.000,00 динара, а на име осталих трошкова 33.846,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1137/16 од 09.11.2016. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Бечеју и браниоца окривљеног АА па је пресуда Основног суда у Бечеју К бр.27/15 од 13.04.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Дивац, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања на које је погрешно примењено материјално право и Устав Републике Србије, Законик о кривичном поступку и Кривични законик, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи одговорности или да укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног и његовог браниоца за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4.) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање на које је погрешно примењен закон и Устав у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ